

1913. Kornspekulanten

KORNSPEKULANTENS

FORBRYDELSE

Sensations-Film

i 3 Akter, 70 Afdelinger

fra Nordisk Films Co.

Ikke et eneste Sekund staar Handlingen stille! Den ene sensationelle Tildragelse efter den anden faar Tilskuerne til at stirre anspændt paa det hvide Lærred, mens de spørger sig selv og hinanden: **Hvorledes vil dette ende? Vil den brave Astronom slippe ud af sine Fjenders Vold?** ::

Bob. Jensen

1334

Medens Dyrtiden knuger
sin Jernklo fastere og
fastere om Folkets Strube,
pønser samvittighedsløse Korn-
spekulanter paa yderligere at
fordyre det kostbare Brød.

Da rejser der sig en Hindring
paa deres Vej: Astronomen,
Dr. Elsner har gennem sin
Videnskab øjnet en Mulighed
for at tilintetgøre Spekulanter-
nes samfunds-fjendske Attentat.
Dristigt træder han op imod dem,

og det kommer til en Kamp
paa Liv og Død mellem disse
uforsønlige Modstandere.

Om denne Styrkeprøve og om
Astronomens Kærlighed til en
ung, varmhjærtet Kvinde, som
er kastet hen til Korntrustens
brutale Leder, handler dette
spændende Folke-Skuespil,
hvis Virkemidler er de stær-
keste stærke, og hvis Handling
river alle med.

Hovedpersonerne

Dr. Elsner, Astronom, Ejer af
et Privat-Observatorium

Robert Dinesen

von Jacob } Medlemmer { **Peter Nielsen**
von Zahn } af Korntrusten { **Thorleif Lund**

Grevinde von Altburg

Maja Bjerre-Lind

Ida von Altburg . . **Fru von Prangen**

Som de mest interessante Optrin fremhæves:

I Observatoriet.

Dr. Elsners Studier.

Ida von Altburgs Brev.

Den Kvinde, han elsker.

Mødet.

Han og hun.

Korntrustens Ledere.

Store Planer.

Avis-Meddelelsen.

En epokegørende Opdagelse.

Kampen mod Kornfordyrerne.

Agitations-Mødet.

Direktør v. Jacobs Visit.

Er Komtesse Ida et godt Parti?

Høstens Udbytte kan beregnes.

En ruineret Adelsmand.

Den eneste Udvej.

Hans sidste Ønske.

Et halvt Aar efter.

Kornspekulantens Hustru.

Godset er pantsat.

„Din Fader døde som en Bedrager!“

Et ægteskabeligt Opgør.

Korntrusten og Astronomen.
Den gamle Tjeners Raad.
Det store Selskab hos v. Jacob.
Et advarende Brev.
„Vi vil købe Deres Solobservationer“.
En svimlende høj Sum.
„Nej — og atter nej!“
Brevet, som han tabte.
En brutal Ægtemand.
Grusomme Trusler.
Hendes Tilflugt.
Ida indespærret!
Et Nødraab.
Hendes Ven skal hjælpe.
Fanget!
Solobservationerne stjæles.
En djævelsk Plan.
Idas Flugt.
Politiet tager Affære.
Explosionen ventes —
Frelst.
Retfærdigheden.
Kærlighedens Sejr.

Kornspekulantens Forbrydelse.

Landets Befolkning vaander sig under Korntrustens hensynsløse Regimente. Dag for Dag fordyres Brødet, takket være en lille Hob af Kornspekulanter's umættelige Griskhed. Loven kender ingen Straf for denne Form for Udbytning af Samfundet, Befolkningen staar værgeløs overfor disse Menneskegribbe.

Netop da det økonomiske Aag, som Korntrusten har lagt paa Befolkningens Skuldre, hviler allertungest, gør den unge Astronom, Dr. E l s n e r, en epokegørende Opdagelse. Ved Hjælp af en Række kombinerede Solobservationer er det lykkedes ham at naa dertil, at han forud kan beregne Verdenshøstens Udbytte. Det siger sig selv, at denne Opdagelse er af en Betydning, der ikke paa Forhaand lader sig overse, og at den i Hænderne paa nogle samvittighedsløse Spekulanter kunde blive en Svøbe for Landene.

Men Dr. Elsner er Idealist. Han vil ikke udnytte sin

Gode Venner.

Opdagelse paa de Fattiges Bekostning. I Tillid til, at hans Observationer nok skal hjælpe ham til at krydse Spekulanternes Planer, indleder han tværtimod et Felttog mod Korntrustens Folk.

Korntrustens egentlige Leder er v. Jacob. Han saavel som Dr. Elsner er hyppige Gæster i Grev v. Alburgs fornemme Hjem. Begge kommer de der for Datteren, Komtesse Ida's Skyld. For v. Jacobs Vedkommende er der dog tillige en god Portion Beregning med i Spillet. Han anser Grev v. Alburg for en meget formuende Mand og haaber ved et Giftermaal med Komtesse Ida at kunne bemægtige sig Herredømmet over de Millioner, som han

I Observatoriet.

tror, Familien v. Alburg i Besiddelse af. At Komtesse selv aabent lægger for Dagen, at hun ikke bryder sig om ham, tager han sig ikke saa nær. Den gamle Greve har lovet ham sin Støtte, og den anser han for nok saa værdifuld.

Sandheden med Hensyn til Grev v. Alburgs Formuesforhold er imidlertid den, at den gamle Greve allerede længe har været pint og plaget af økonomiske Bekymringer. Hans Godser er forgældede, og Indtægter af nogen Betydning giver de ikke. Han sætter nu sin Lid til, at hans Datter vil ægte v. Jacob, men ogsaa dette Haab brister. Komtesse Ida lægger ikke Skjul paa, at hun hader og afskyr denne

En brutal Ægtemand.

Samfundsslyngel, og at hun for længe siden har skænket sit Hjerte bort til en anden, nemlig Dr. Elsner. I Tankerne ser den gamle Grev v. Altburg den frygtelige Skandale nærme sig ham Fjed for Fjed. Han ved, at han alligevel ikke vil kunne overleve den, og han beslutter derfor selv at tage sig af Dage for saaledes at bøje Datterens Vilje. I et Brev, som han efterlader sig, udtaler han som sit sidste Ønske, at Ida vil give v. Jacob sit Ja. „Hun maa gøre det“, tilføjer han i sit Brev, „hvis hun ikke ønsker sin Faders Navn overgivet til Vanære“.

For Komtesse Ida bliver der under disse Forhold intet Valg. Hun maa ægte v. Jacob, og denne, der er bleven holdt

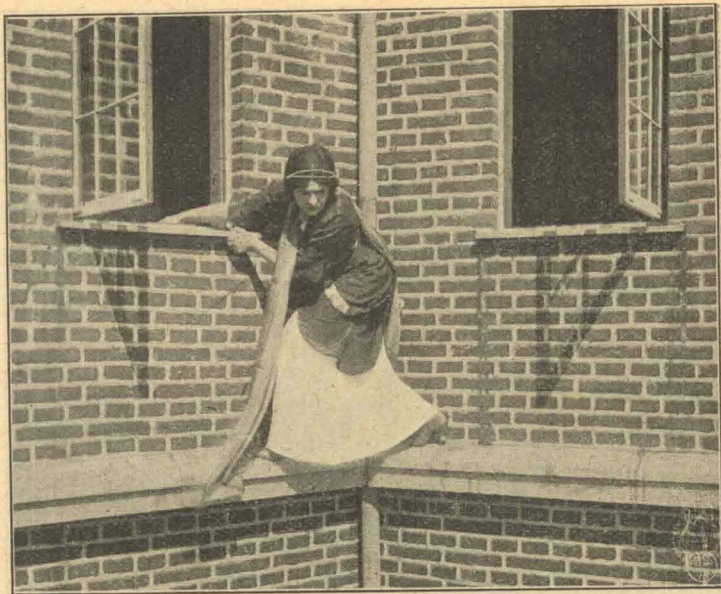

I Skurkenes Vold.

i Uvidenhed om den virkelige Aarsag til Grev v. Altburgs Selvmord, rykker ind som Herre paa Altburgernes gamle Slot. Men der kommer jo en Time, da han erfarer, at han har gjort en forkert Spekulation ved at gifte sig med Komtesse Ida. Pengeskabet er fyldt med Gældsbeviser, og Godset er belastet med Prioriteter til langt over dets Værdi. Fra den samme Time forandrer v. Jacob fuldstændig sin Opførsel overfor sin Hustru. Han hundser hende, som om hun var en Tiggertøs eller en Bedragerunge, der under falsk Foregivende har tilegnet sig Pladsen ved hans Side.

Dr. Elsner har imidlertid uførtrodt fortsat sin Kamp mod Korntrustens Folk, der da ogsaa har indset, at de for

En dristig Flugt.

deres egen Sikkerheds Skyld kun har to Veje at gaa: enten maa han blive deres Mand eller han maa paa en eller anden Maade uskadeliggøres. De bliver enige om at forsøge den første Udvej. I den Hensigt inviterer v. Jacob Astro-nomen til et Selskab paa Slottet, og Dr. Elsner bestemmer sig til at tage imod Invitationen, der jo giver ham en Lejlighed til at gense Ida. Han nærer ingen Tvivl om, at hun i sit Hjerte stadig er ham tro, og som et Bevis herpaa modtager han en hemmelig Billet, hvori hun advarer ham mod at gaa ind paa noget af det, som hun ved, at hendes Mand og hans Fæller vil foreslaa ham. Ulykkeligvis falder denne Billet i Hænderne paa v. Jacob, der i Forbitrelse over,

Korntrustens samvittighedsløse Ledere.

at hans egen Hustru søger at skade hans Planer, ikke undser sig for at lægge Haand paa hende, og da han frygter for, at hun ved Flugt skal unddrage sig den Hævn, han har tiltænkt hende, lader han hende indespærre i et af Slottets afsides beliggende Værelser.

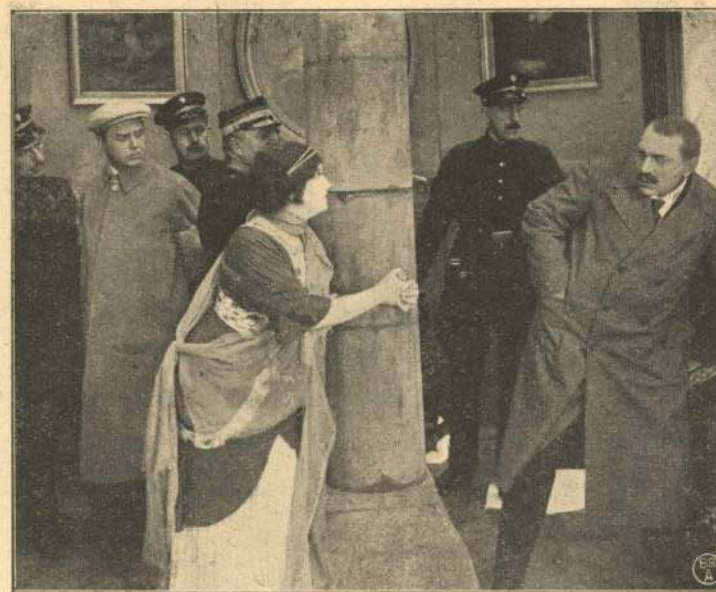
Alligevel lykkes det Ida at sætte sig i Forbindelse med en trofast gammel Tjener, hvem hun paalægger at bringe Dr. Elsner et Brev, hvori hun beretter om sin fortvivlede Stilling og anraaber om Hjælp. Ogsaa dette Brev opsnapper v. Jacob, men han lader det dog blive besørget efter Adressen; thi dets Indhold stemmer tilfældigvis overens med hans egne Planer. Forgæves har Korntrusten

Ned fra Observatoriets Kuppel.

budt Dr. Elsner umaadelige Summer for hans Opdagelse — han har afvist alle Tilbud. For deres eget Velfærds Skyld maa de imidlertid have fat i hans Beregninger, og da de ikke kan faa dem med det gode, bestemmer de sig til at anvende Magt. Da Dr. Elsner, hidkaldt af Idas Brev, indfinder sig paa Godset, bliver han overrumplet og overmandet af Kornspekulanterne og deres Haandlangere. Efter at have tilvendt sig hans Beregninger, fatter de den grusomme Plan at dræbe ham, for at han ikke senere skal volde dem Ulejlighed, og v. Jacobs hævnerrige Hjerne har udspekuleret en frygtelig, raffineret Dødsmaade. Dr. Elsner føres ned i Slottets Fyrkælder, hvor han bliver

Retten sejrer!

bastet og bundet, saa at han umuligt kan flygte. Derefter bliver Ovnene, der forsyner Slottets System af Varmeledninger med hed Damp, indstillet saaledes, at den i Løbet af nogle Minutter maa eksplodere.

Ida, der fra sit fjerne Fængsel har fulgt de Begivenheder, i hvilke v. Jacob og Dr. Elsner spiller Hovedrollerne, og forstaaet, at den sidste, der er kommen for at hjælpe hende, nu selv har Hjælp behov, har imidlertid udført en helt modig Bedrift. Ved Hjælp af nogle sammenbundne Lagener og Tæpper har hun firet sig ned ad Muren fra det Værelse, hvor hun er bleven indespærret. Skyndsomt henter hun Politiet og indfinder sig med dette,

netop som v. Jacob nyder sin Triumf over den ulykkelige Dr. Elsner. I samme Sekund som v. Jacob faar Øje paa Lovens Haandhævere, har han overset Rækkevidden af sine Forbrydelser og gjort sig klart, at han ingen Barmhertighed kan vente sig. Med et Revolverskud gør han derfor selv Ende paa sine Dages Tal.

En af hans Hjælpere fortæller, hvor Dr. Elsner holdes skjult. Saa hurtigt det paa nogen Maade lader sig gøre bliver han befriet. Faa Sekunder efter, at han ved Idas Arm har forladt Fyrkælderens, eksploderer Ovnens, og den Fløj af Slottet, hvor Fyrkælderens var beliggende, er nu kun en Grushob.

øjer Filmen, saavel som dens Plakat-
og Program-Tekst o. a. lign. Materiale,
med absolut Eneret.

—
Ved Misbrug vil der blive nedlagt
Forbud og Erstatningskrav gjort
gældende mod Vedkommende.

Kornspekulanternes Offer.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Personerne:

Dr. phil. Elsner, Astronom
v. Jakob) Medlemmer af Korntrusten
v. Zahn)
Grev v. Altburg
Grevinde v. Altburg
Ida v. Altburg, deres Datter.

Landets Befolkning vaander sig under Korntrustens hensynsløse Regimente. Dag for Dag fordyres Brødet takket være en lille Hob af Kornspekulanternes umættelige Griskhed. Loven kender ingen Straf for denne Form for Udbytning af Samfundet, Befolkningen staar værgeløs øverfor disse Menneskegribbe.

Netop da det økonomiske Aag, som Korntrusten har lagt paa Befolkningens Skuldre, hviler allertungest, gør den unge Astronom, Dr. Elsner en øpokegørende Opdagelse. Ved Hjælp af en Række kombinerede Solobservationer er det lykkedes ham at naa dertil, at han forud kan beregne Verdenshøstens Udbytte. Det siger sig selv, at denne Opdagelse er af en Betydning, der ikke paa Forhaand lader sig overse, og at den i Hænderne paa nogle samvittighedsløse Spekulanter kunde blive en Svøbe for Landene.

Men Dr. Elsner er Idealist. Han vil ikke udnytte sin Opdagelse paa de Fattiges Bekostning. I Tillid til, at hans Observationer nok skal hjælpe ham til at krydse Spekulanternes Planer, indleder han tværtimod et Felttog mod Korntrustens Folk.

Korntrustens egentlige Leder er v. Jacob. Han saavel som Dr. Elsner er hyppige Gæster i Grev v. Altburgs fornemme Hjem. Begge kommer de der for Datteren, Komtesse Ida's Skyld. For v. Jacobs Vedkommende er der dog tillige en god Portion Beregning med i Spillet. Han anser Grev v. Altburg for en meget formuende Mand og haaber ved et Giftermaal med Komtesse Ida at kunne benægtige sig Herredømmet over de Millioner, som han tror, Familien v. Altburg i Besiddelse af. At Komtessen selv aabent logger for Dagen, at hun ikke bryder

sig om ham, tager han sig ikke saa nær. Den gamle Greve har lovet ham sin Støtte, og den anser han for nok saa verdifuld.

Sandheden med Hensyn til Grev v. Alburgs Formuesforhold er imidlertid den, at den gamle Greve allerede længe har været pint og plaget af økonomiske Bekymringer. Hans Godser er forgældede, og Indtægter af nogen Betydning giver de ikke. Han sætter nu sin Lid til, at hans Datter vil ægte v. Jacob, men ogsaa dette Haab brister. Komtesse Ida lægger ikke Skjul paa, at hun hader og afskyr denne Samfundsslyngel, og at hun for længe siden har skænket sit Hjerte bort til en anden, nemlig Dr. Elsner. I Tankerne ser den gamle Grev v. Alburg den frygtelige Skandale nærme sig ham Fjed for Fjed. Han ved, at han alligevel ikke vil kunne overleve den, og han beslutter derfor selv at tage sig af Dage for saaledes at bøje Datterens Vilje. I et Brev, som han efterlader sig, udtaler han som sit sidste Ønske, at Ida vil give v. Jacob sit Ja. "Hun maa gøre det", tilføjer han i sit Brev, "hvis hun ikke ønsker sin Faders Navn overgivet til Vanære".

For Komtesse Ida bliver der under disse Forhold intet Valg. Hun maa ægte v. Jacob, og denne, der er bleven holdt i Uvidenhed om den virkelige Aarsag til Grev v. Alburgs Selvmord, rykker ind som Herre paa Alburgernes gamle Sløt. Men der kommer jo en Time, da han erfarer, at han har gjort en forkert Spekulation ved at gifte sig med Komtesse Ida. Pengeskabet er fyldt med Gældsbeviser, og Godset er belastet med Prioriteter til langt over dets Værdi. Fra den samme Time forandrer v. Jacob fuldstændig sin Opførsel overfor sin Hustru. Han hundser hende, som om hun var en Tiggertøs eller en Bedragerunge, der under falsk Foregivende har tilegnet sig Pladsen ved hans Side.

Dr. Elsner har imidlertid ufortrødent fortsat sin Kamp mod Korntrustens Folk, der da ogsaa har indset, at de for deres egen

Sikkerheds Skyld kun har to Veje at gaa: enten maa han blive deres Mand eller han maa paa en eller anden Maade uskadeliggøres. De bliver enige om at forsøge den første Udvej. I den Hensigt inviterer v. Jacob Astronomen til et Selskab paa Slottet, og Dr. Elsner bestemmer sig til at tage imod Invitationen, der jo giver ham en Lejlighed til at gense Ida. Han nærer ingen Tvivl om, at hun i sit Hjerte stadig er ham tro, og som et Bevis herpaa modtager han en hemmelig Billet, hvori hun advarer ham mod at gaa ind paa noget af det, som hun ved, at hendes Mand og hans Føller vil foreslaa ham. Ulykkeligvis falder denne Billet i Hænderne paa v. Jacob, der i Forbitrelse over, at hans egen Hustru søger at skade hans Planer, ikke undser sig for at lægge Haand paa hende, og da han frygter for, at hun ved Flugt skal unddrage sig den Hævn, han har tiltænkt hende, lader han hende indespærre i et af Slottets afsides beliggende Værelser.

Alligevel lykkes det Ida at sætte sig i Forbindelse med en trofast gammel Tjener, hvem hun paalægger at bringe Dr. Elsner et Brev, hvori hun beretter om sin fortvivlede Stilling og anraaber om Hjælp. Ogsaa dette Brev opsnapper v. Jacob, men han lader det dog blive besørget efter Adressen, thi dets Indhold stemmer tilfældigvis overens med hans egne Planer. Forgæves har Korntræsten budt Dr. Elsner umaadelige Summer for hans Opdagelse - han har afvist alle Tilbud. For deres eget Velfærds Skyld maa de imidlertid have fat i hans Beregninger, og da de ikke kan faa dem med det gode, bestemmer de sig til at anvende Magt. Da Dr. Elsner, hidkaldt af Idas Brev, indfinder sig paa Godset, bliver han overrumplet og overmandet af Kornspekulanterne og deres Haandlangere. Efter at have tilvendt sig hans Beregninger, fatter de den grusomme Plan at dræbe ham, for at han ikke senere skal volde dem Ulejlighed, og v. Jacobs havngerrige Hjerne har udspekuleret en frygtelig, raffi-

neret Dødsnaade. Dr. Elsner føres ned i Slottets Fyrkølder, hvor han bliver bastet og bundet, saa at han umuligt kan flygte. Derefter bliver Ovnens, der forsyner Slottets System af Varmeledninger med hed Damp, indstillet saaledes, at den i Løbet af nogle Minutter maa eksplodere.

Ida, der fra sit fjerne Fængsel har fulgt de Begivenheder, i hvilke v. Jacob og Dr. Elsner spiller Hovedrollerne, og forstaaet, at den sidste, der er kommen for at hjælpe hende, nu selv har Hjælp behov, har imidlertid udført en holtmodig Bedrift. Ved Hjælp af nogle sammenbundne Lagener og Tapper har hun firet sig ned ad Muren fra det Vækelse, hvor hun er bleven indesperret. Skyndsomst henter hun Politiet og indfinder sig med dette netop som v. Jacob nyder sin Triumf over den ukykkelige Dr. Elsner. I samme Sekund som v. Jacob faar Øje paa Lovens Haandhævere har han overset Rækkevidden af sine Forbrydelser og gjort sig klart, at han ingen Barnhjertighed kan vente sig. Med et Revolverskud gør han derfor selv Ende paa sine Dages Tal.

En af hans Hjælpere fortæller, hvor Dr. Elsner holdes skjult. Saa hurtigt det paa nogen Maade lader sig gøre, bliver han befriet. Faa Sekunder efter at han ved Idas Arm har forladt Fyrkølderen, eksploderer Ovnens, og den Fløj af Slottet, hvor Fyrkølderen var beliggende, er nu kun en Grushob.

Der Kampf um die Sonne.

Drama in drei Akten.

Personen:

Dr. Elsner, Astronom.....Herr Robert Dinesen.
Jacob).....Herr Peter Nielsen.
Zahn)Edelsteinhändler.....Herr Thorleif Lund.
Graf Alten.....Herr Fr. Jacobsen.
Gräfin Alten.....Frau Maje Bjerre-Lind.
Ilse von Alten, deren Tochter.....Frau von Prangen.

Nach langjährigen Versuchen und Beobachtungen hat der junge Astronom Dr. Elsner ein Verfahren entdeckt, das die Herstellung künstlicher Edelsteine mit Hilfe konzentrierten Sonnenlichts ermöglicht. Voll ohnmächtiger Wut haben die Vorsitzenden des Juweliersyndikats Direktor Zahn und Direktor Jacob die Bemühungen des Gelehrten verfolgt. Alle ihre geschäftlichen Resultate können durch die Erfindung in Frage gestellt werden, aber es kann auch das Gegenteil eintreten, wenn das Verfahren ausschliesslich in ihren Händen ruht. Um dem Astronom die Entdeckung abzukaufen, dazu gehört eine Summe, die dem Direktor Jacob nicht zur Verfügung steht, und er bewirbt sich aus diesem Grunde um die Komtesse Ilse von Alten, die allgemein für eine reiche Erbin gilt. Ilse jedoch, eine Jugendfreundin des Astronomen, liebt Dr. Elsner von ganzem Herzen, wenn sie es auch noch nicht gewagt hat, ihrem adelsstolzen Vater in ihre Hoffnungen und Gefühle einzuweihen. Graf Alten ist nicht der, den die Gesellschaft in ihm sieht. Von schweren, finanziellen Sorgen verzehrt, die er seiner Familie vorenthält, hofft er, durch eine reiche Heirat seiner Tochter die unausbleibliche Schande eines betrügerischen Bankrotts von seinem guten Namen abzuwenden. Als er nicht mehr ein noch aus weiss, scheidet er freiwillig aus dem Leben und hinterlässt seinen Angehörigen einen Brief, in dem er Ilse flehentlich bittet, den Direktor Jacob, an dessen Reichtum er glaubt, zu heiraten. Blutenden Herzens leisten die Liebenden auf ihren Glückstraum Versicht.

(Der Kampf um die Sonne).

Ilse gibt dem Vorsitzenden des Juwelier-Syndikats ihr Jawort und wird mit ihm getraut. Wenige Wochen nach der Hochzeit erfährt Direktor Jacob aus den Büchern des Grafen die Wahrheit über seine finanziellen Verhältnisse. Er sagt sich nicht, dass er selbst nur ein betrögener Betrüger ist, sondern schüttet die ganze Schale seines Zorns auf seine unglückliche junge Gattin aus. Da seine Situation nach dieser Enttäuschung eine verzweifelte ist, entschliesst er sich, die Elsnersche Erfindung, koste es, was es wolle, zu erwerben und auf diese Weise den Ruin seiner Hoffnungen zu verhindern. Er lädt Dr. Elsner zu einem Abendessen ein und übergibt den Brief Ilses altem Diener, der den zunächst widerstrebenden Astronomen zum Kommen überredet. Ilse weiss von dem Vorhaben ihres Mannes, und da sie den Wert der Erfindung für Elsners ganzes Leben einzuschätzen versteht, lässt sie ihm auf dem Fest eine Warnung zukommen. Dr. Elsner lehnt daher jede Verhandlung mit dem Syndikat ab. Allein Ilses Warnung gerät in die Hände ihres Mannes, der in seiner masslosen Wut seine Frau furchtbar misshandelt. Ilse flüchtet danach in wahnsinniger Aufregung zu Dr. Elsner, mit der flehentlichen Bitte, sie vor ihrem Mann zu schützen. Jacob hat jedoch ihre Flucht bemerkt und holt sie mit Gewalt aus dem Observatorium in das Schloss zurück, wo er sie in ein düsteres Gemach einschliesst. Am nächsten Morgen erhält er ein Telegramm des Inhalt, dass das Syndikat verloren ist, wenn es sich nicht Dr. Elsners Erfindung sichert. Während er mit seinen Freunden beratschlagt, gelingt es Ilse, sich in ihrem Gefängnis mit ihrem alten Diener zu verständigen, dem sie einen Zettel für Dr. Elsner zur Bestellung übergibt. Allein ihr Gatte beobachtet das Einvernehmen der Beiden und entreisst dem Diener den Brief, den er nun einem seiner

(Der Kampf um die Sonne).

eigenen Vertrauten zur Uebermittlung an Dr. Elsner einhändig. Der Einfall ist in seinem Hirn aufgeblitzt, Dr. Elsner unschädlich zu machen und seine Erfindung aus dem Observatorium zu stellen. Als Dr. Elsner kommt, wird er von Jacobs Diener mit heuchlerischer Freundlichkeit in das Zimmer geführt, in dem Ilse den Freund mit banger Furcht erwartet. Während der Astronom ein erschütterndes Wiedersehen mit der Geliebten feiert, dringen die Juweliere ins Zimmer und werfen sich auf den Gelehrten. Obschon sich Elsner verzweifelt wehrt, muss er es doch dulden, dass er gefesselt und an eine Säule gebunden wird. Höhnisch versichern ihm dann seine Feinde, dass sie sich gewälttätig in den Besitz seiner Erfindung setzen würden, ohne dass seine besondere Freundin, die Sonne, diesmal die Missetat an den Tag bringen kann. Inzwischen ist es Ilse gelungen, durch das Fenster aus dem Zimmer zu flüchten. Sie eilt in ihrem Auto ins Observatorium, wo sie ihr Mann wenige Augenblicke später entdeckt. Man entreisst ihr die kostbaren Dokumente und schliesst sie in den Raum ein. Allein die junge Frau, tollkühn in der Liebe zu Elsner, lässt sich an einem Seil herunter und benachrichtigt die Polizei von dem Verbrechen. Elsner ist in den Kesselraum geschleppt werden. Hier wird die Zentralheizung zu einer solchen Glut entfacht, dass es in einer kurzen Frist zu einer Explosion kommen muss, in welcher der Gefesselte zu Asche verbrennen würde. Ehe jedoch die Verbrecher es soweit bringen, werden sie von der Polizei für verhaftet erklärt. Direktor Jacob erschießt sich, während sein Gefährte den Aufenthalt^{ort} des unglücklichen Astronomen eingesteht. Elsner wird von seinen Fesseln befreit, und wenige Augenblicke später brechen die Flammen aus dem Kessel und breiten sich allmählich über das ganze Haus. Elsner und Ilse wandern Hand in Hand in das stille, friedliche Gelehrten-

(Der Kampf um die Sonne).

heim und schauen vom Observatorium bewegten Herzens auf die
schlummernde Natur herab.

.....

NORDISK FILMS COMPANY
COPENHAGEN

La victime des spéculateurs de blés.

Personnages:

Edmond, astronome.....M. Robert Dinesen
Jacob) membres du trust des blés.....M. P. Nielsen
Zahn) .....M. Th. Lund
Le comte de Miremont.....M. Fr. Jacobsen
La comtesse de Miremont.... Mme Maja Bjerre-Lind
Françoise, leur fille..... " v. Prangen.

La population du pays se lamente sous le régime du trust des blés. De jour en jour le pain devient plus cher, grâce à l'avidité insatiable de quelques spéculateurs de blés. La loi ne punit pas cette manière d'exploiter la société. La population est hors d'état de se défendre contre ces vautours humains.

Au moment où le joug économique, que le trust de blés a mis sur les épaules de la population, pèse plus lourd que jamais, le jeune astronome Edmond vient de faire une découverte sensationnelle. Au moyen des observations solaires, il sera à même de calculer le rendement de la récolte. Il va sans dire que cette découverte entre les mains des spéculateurs sans scrupules, serait un fléau pour le pays.

L'astronome Edmond est un idéaliste, qui ne veut pas exploiter sa découverte aux dépens des pauvres. Plein de confiance dans ses observations, qui lui aideront à contrecarrer les projets du trust, il commence une lutte contre le trust des blés. Le vrai chef du trust est Jacob, qui fréquente la maison élégante du comte de Miremont. Chez le comte de Miremont il a rencontré l'astronome Edmond, qui y vient aussi. Les jeunes hommes sont tous les deux épris de la fille du comte, Françoise. En faisant la cour à Françoise, Jacob agit principalement par calcul, prenant le comte pour un homme riche et espérant de pouvoir s'emparer de

2) La victime des spéculateurs de blés

son argent par un mariage avec Françoise. Il ne prend pas à coeur que Françoise ne l'aime pas, car le vieux comte lui a promis son appuie, qu'il estime beaucoup. L'état de fortune du comte de Miremont laisse cependant beaucoup à désirer. Le vieux comte est tourmenté de graves soucis d'argent, car son domaine est très endetté, et il lui semble que le mariage de sa fille avec Jacob est sa seule chance de salut. Mais il lui faut abandonner aussi cet espoir, car Françoise ne dissimule ni qu'elle ne puisse supporter ce scélérat de Jacob, ni qu'elle a donné son coeur à Edmond, qu'elle aime de tout son âme.

Le comte, voyant qu'une catastrophe est inévitable, ne veut pas survivre au scandale et décide de se suicider pour plier la volonté de sa fille. Dans une lettre, adressée à sa femme, il prononce comme son dernier voeu, que Françoise épouse Jacob. "Il faut qu'elle le fasse," il ajoute sans sa lettre, "si elle ne veut pas que le nom de son père soit déshonoré."

Françoise n'a pas d'autre choix sous les circonstances que d'épouser Jacob, qui est ignorant de la vraie cause du suicide du comte de Miremont.

Le mariage a lieu et Jacob prend possession du vieux château des Miremonts.

Revenant de son voyage de noce avec Françoise Jacob apprend, qu'il a fait un mauvais calcul en se mariant avec Françoise, car le domaine du feu comte est grevé d'hypothèques, qui surpassent de beaucoup la valeur du domaine. - Dès lors le façon d'être de Jacob change tout à fait. Il traite sa femme en mendicante et en trompeuse et l'accuse de l'avoir épousé sous une fausse prétexte.

3) La victime des spéculateurs de blés.

Sans se laisser Edmond a cependant repris la lutte contre les spéculateurs, qui commencent à comprendre, qu'il leur faut soit persuader Edmond de se mettre sur leur partie soit le mettre hors de combat.

Ils se décident à essayer de l'amener à leurs desseins. Pour atteindre à ce but Jacob envoie une lettre à Edmond, dans laquelle il lui prie de vouloir bien assister à une soirée qui aura lieu au château. Edmond accepte l'invitation, espérant de voir et parler à Françoise. Il ne doute pas, qu'au fond de son coeur, elle lui est restée fidèle, et il en reçoit aussi la preuve, en recevant une lettre de Françoise, dans laquelle elle lui prie de pas accepter la proposition, que son mari et ses complices ont l'intention de lui faire.

Le billet tombe malheureusement entre les mains de Jacob qui met sa main sur elle, furieux de ce que sa femme veut nuire à ses propres intérêts.

Craignant qu'elle se déroberait sa punition par la fuite il l'enferme dans une chambre isolée.

Mais Françoise réussit quand-même à se mettre en rapport avec un vieux domestique, qui doit porter une lettre à Edmond, dans laquelle elle lui fait connaître la situation désespérée dans laquelle elle se trouve, et lui demande de venir à son aide.

Mais Jacob saisit aussi cette lettre, mais comme son contenu correspond avec ses propres projets, il l'envoie à l'astronome.

Le trust des blés a en vain offert à Edmond de lui donner n'importe quel prix pour ses observations solaires. Il a tout refusé.

4) La victime des spéculateurs de blés.

Les spéculateurs doivent à tout prix se procurer les calculs de l'astronome, et comme ils ne puissent pas les avoir de son propre ^{gré} ils décident de les prendre de force. Quand Edmond arrive au château, y appelé de la lettre de Françoise, il est accablé par les spéculateurs, qui s'emparent de ses calculs. Afin qu'il ne contrecarrerait plus leurs projets, ils décident de le tuer, et Jacob trouve un genre de mort diabolique.

Il emmène Edmond à la cave du château, où se trouve le calorifère, et lie bien les mains et les pieds d'Edmond, afin qu'il ne s'échapperait pas. Puis il ajuste le fourneau, qui chauffe l'eau chaude de tous les appareils de chauffage du château, ainsi qu'il éclaterait dans quelques minutes.

Françoise a cependant suivi les événements de sa prison, et elle comprend qu'Edmond, qui est venu pour la sauver, maintenant a besoin de l'aide lui-même.

A l'aide de quelques draps noués, elle se laisse affaler de sa chambre.

Aussitôt que ses pieds ont touché la terre elle court vite chercher la police, qui arrive au château au moment où Jacob triomphe du malheureux Edmond. En voyant les justiciens il comprend qu'ils n'auront pas pitié de lui, et une balle met fin à sa vie.

Un des complices de Jacob révèle où Jacob a enfermé Edmond. On le délivre aussi vite que possible. C'était au dernier moment, car quelques secondes après que l'astronome a quitté la cave avec Françoise, le fourneau éclate, et un tas de décombres est tout ce qui reste de l'aile au-dessous de laquelle était située la cave.
